

Malá encyklopedie jednoho havířského života a dobrovolného záchranáře.

Ing. Jaroslav Minka

Narozen 19. 9. 1940 v Radovesicích u Libochovic – rodiště J. E. Purkyně

Hornictví jsem se začal věnovat v r. 1954.

Průmyslovou školu hornickou v Duchcově jsem ukončil diplomovou prací na Dole Kohinor II v Mariánských Radčicích a pak maturitou s vyznamenáním.

Během studia jsem si přivydělával fáráním a také praxí na šachtách SHR: Nelson VIII v Oseku u Duchcova, 1. Máj (Barbora) v Háji u Duchcova, Mír (Prezident Beneš) v Břežánkách u Mostu, vrtný průzkum Chomutov-na vrtě u Mostu a nad obcí Háj.

Před nástupem na VŠB v Ostravě v r. 1959 jsem nastoupil na 2. měsíční brigádu na Důl Hlubina v Ostravě.

VŠB jsem absolvoval v r. 1964 a nastoupil jsem na Důl Čs. armáda.

Během studia jsem si opět přivydělával na šachtách OKR: Zárubek, Jan Maria, František (Gotwald) v Horní Suché, Hedvika, Pokrok.

Dobrovolným záchranářem jsem se stal v r. 1966 na záchrané tehdy obvodní stanici v Orlové- Lazy.

Na Dole ČSA v Karviné, dnešní Karviná, jsem přešel přes všechny možné funkce, od ekonomy přípravy výroby na podniku, revírníka příprav, rubání, dopravy, větrání, normovače příprav a rubání, ekonomy.

Jako dobrovolný záchranář jsem se zúčastnil nehod na Dolech: Staříč, Doubrava, 1. Máj, 9. Květen, Žofie a ČSA v Karviné. Jako dobrovolný záchranář jsem působil od r. 1966 až do roku 1988 a potom ještě při odvětrávacích na mateřské šachtě.

Publikoval jsem v časopise Uhlí první nasazení dobývacího komplexu MK-1, OMKTM na Dole ČSA, byl jsem dopisovatelem do Horníka a v Záchranáři jsem popsal 1. zásah 6 -ti čet po výbuchu v r. 1977 na Dole ČSA. Petr Fastr celý popis uvedl v Mementu důlních nehod v ČR na str. 374.

Podle své statistiky jsem v dole ušel od 14-ti let do svých 55-ti více jak 15.000km v dole. Abych vše vydýchal, věnoval jsem se jachtingu a turistice. Po horách i nížinách doma i v zahraničí jsem nachodil přes 13 000km. Důlní kilometry asi už na povrchu nedoženu, myšleny zájezdové, s KČT, prostě ty na povrchu, které jsem nešel sám. V dole to bývalo opačně!

Od roku 1994, po pozvání emeritním ředitelem HBZS Ing. Lubošem Hájkem, jsem členem KPHM pod Landekem na Dole Anselm. V r. 2002 mě emeritní ředitel Dolu ČSA v Karviné Ing. Ota Podhajský navrhl do výboru našeho KPHM, kde jsem dosud. Jsem rovněž členem KČT v Petřvaldě.

V současnosti dělám Kroniku KPHM a publikoval jsem svoje verše v publikaci „ Stoupající hvězdy 2011“ kde propaguji náš hornický stav.

Zúčastňuji se pravidelně Setkávání hornických měst a propaguji náš hornický stav i na webových stránkách: www.hornicky-klub.info

Chtěl bych ještě popsat pár svých zážitků z některých zásahů na Dolech OKR, jako malá psychologie záchranáře a pokračovat s veršováním.

Některé detaily.

PŠH v Duchcově založena 28. 10. 1918. 1. Ředitel Dr. Ing. Alois Parma, pozdější rektor VŠB v Příbrami 1933 – 35.

Jako studenti PŠH v Duchcově jsme mohli pracovat na kterékoliv šachtě v SHR, nebo i u Vrtného průzkumu Chomutov, tedy od 14-ti let. Jedny prázdniny jsem z trávil na vrtě. Ruční vrtání s rozbíjením horniny pomocí dláta 1,5 t a spouštěnými pažnicemi pomocí vratu.

Pan Ing. Havrlík, závodní dolu 1. Máj v Háji u Duchcova, Oseka nám zajistil poznávat šachtu od povrchu až na důl, od dopravy v dole až na komoru, vše v odpoledních směnách, 1x týdně.

Na úpravě jsem dostával svačinky od ženských, v dole při dopravě jsem henkoval vozy, z němčiny Der Henkel – ucho, držadlo, henken – pověsiti, věšeti.

Na komoře po odpalu 2 i více dní fedrunk, záleželo, kolik toho spadlo. Výška 10 i více metrů, až na jalovinu.

Němci v dole jako nastávajícímu technikovi mě vykali.

Měl jsem umístěnku do VUHU v Mostě, třídní p. Jílek mě přesvědčil, abych si podal přihlášku na VŠB do Ostravy – musel jsem si jednu část nakreslit.

Při přijímacím pohovoru mě bylo sděleno p. Ing. Jeronýmem Pražským, že budu zavřen, neboť jsem padělal přihlášku, kde na spodní části bylo uvedeno: Patisk zakázán! Jelikož jsem se setkal s vězni v dole Kohinor při diplomní práci, nebylo mě nejlépe. Načeš, mě bylo sděleno, že k vůli tomu zasedala vědecká rada VŠB, kde bylo rozhodnuto, že pro můj eminentní zájem musím být přijat.

Seznámení s Ostravou?

V dole Hlubina v 50 cm mocném porubu jsem táhl za sebou lopatu, za svým havířem. Byl to trochu úklon a hajer se mě zeptal, či budu těpat s hlavou s kopce dolů, no bylo mě sděleno ať lopatu pře pošlu dolů aby mě ji mohli kamarádi otočit. Inu bylo slyšet, co to přišlo za cypa!

Samozřejmě jako študáci jsme chodili tancovat. Kolega mě dohodil seznámení přes telefon, s jednou kolegyní s kolejí na Hrabáku na odpolední čaje v hotelu Palác.

Dohoda byla, že kolegyni poznám podle šátečku na krku. Jenomže mě spadl popílek s koksovny do očí a tak jsem delší dobu slzel a neviděl, takže jsme se prostě minuli. Vešel jsem do Paláce, kde mně kamarádi drželi místo. Když jsem jim vyličil, proč jsem sám, řekli mně, abych šel tancovat vedle našeho stolu. Byla to fešanda, a když jsem ji správně po česku požádal, slečno, pojd'te si dupnout, dostal jsem facku přes celou hubu. Stůl s kamarády se smíchy nemohl udržet.

Závodní na Hedvice Ing. Erich Volný mě přijal na brigády, předfárání, jen šifmajstrovi Kletečkovi to nelezlo pod fousy, vždyť to tu vůbec neznáte! Odpověděl jsem: právě proto, abych to poznal. Jak slyšel, že mě posílá závodní, vše šlo hladce!

Prázdninové brigády:

1954 Strojně traktorová stanice v Čížkovicích

SHR

1956 Důl Mír v Břežánkách u Mostu

1957 výměnná exkurze Tagbau, Seftenberg NDR

1958 Vrtný průzkum Chomutov

OKR

1959 Důl Hlubina

1960 železářny Vítkovice – Bílí zedníci

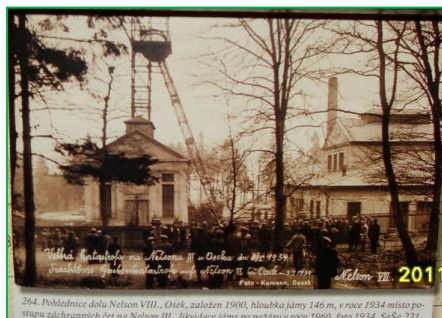
1961 Důl František, Gottwald v Horní Suché

1962 Hlavní vedoucí pionýrského tábora, Vernířovice, K. s. Šumperk

1963 Důl Fučík I (Pokrok), Příprava výroby, ved. Pavlorek, Gavor, Konečný, Ruda Menšík z technického rozvoje, vedoucí výroby Mrázek, v dřevěném baráku.

V r. 1964 po VŠB nástup v srpnu na Důl Čs. armády v Karviné – 1996.

Na Nelsonu VIII jsem začal.

Na Čs. armádě jsem skončil.

